

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/269/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813211214
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7813211214.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu JUDr. Františka Hadušovského, advokáta, so sídlom Rožňava, Akademika Hronca 3, zastúpeného JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom, so sídlom Rožňava, Čučmianska dlhá 21, proti žalovanému Zoltán Iván - Agripo, s miestom podnikania Silická Jablonica 146, IČO: 10 753 702, zastúpeného Mgr. Silviou Kováčovou, advokátkou, so sídlom Rožňava, Námestie baníkov 1, v konaní o zaplatenie 1.241,84 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 29.12.2014 č.k. 10C/9/2014-38 takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie proti výroku o zastavení konania o zaplatenie istiny 1.241,84 eur.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej iba „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 29.12.2014 zamietol žalobu o zaplatenie 9%-ného ročného úroku z omeškania od 17.12.2011 do 28.4.2014 zo sumy 1.241,84 eur. Ďalším výrokom zastavil konanie o zaplatenie istiny 1.241,84 eur. Žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 74,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 138,44 eur na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Pavla Kontru v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa rozsudok odôvodnil tým, že žalovaný udeleným plnomocenstvom splnomocnil žalobcu ako právneho zástupcu na zastupovanie v konaniach vedených na Okresnom súde Rožňava. V priebehu konania žalobca oznámil, že dňa 28.4.2014 žalovaný uhradil istinu vo výške 1.241,84 eur poštovým poukazom. Preto vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny späť. Súd prvého stupňa konanie v tejto časti zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p. Žalobca trval na zaplatení úrokov z omeškania uplatnených vo výške 9% ročne od 17.12.2011 do zaplatenia, teda do 28.4.2014. Súd prvého stupňa uviedol, že žalovaný sa nedostal do omeškania s úhradou pôvodne žalovanej sumy. Z okolností prípadu nevyplýva, že by bol čas plnenia medzi účastníkmi dohodnutý, nebol ani ustanovený právnym predpisom a žalobca ani nepreukázal, že žalovaného vyzval na plnenie. Preto v tejto časti súd prvého stupňa žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. Uviedol, že až po podaní žaloby žalovaný uhradil žalovanú sumu, preto žalobca na tejto žalobe netrval. Žalobcovi patrí náhrada trov podľa § 146 ods. 2 O.s.p., pretože k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného, ktorý uhradil dlžnú sumu. Žalobcovi patrí náhrada za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia.

Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Namietla, že žaloba nebola podaná dôvodne. Uvádza, že svoj záväzok chcel splniť, dokonca sám žalobcu vyzval, aby mu vyčíslil trovy právneho zastúpenia v pôvodnom konaní, čo však žalobca neurobil. Namietla, že žalobca dôkazné bremeno neuniesol, pretože

nepredložil zmluvu o poskytovaní právnej služby, z ktorej by vyplynulo, ako sa dohodli na odmene žalobcu za právne zastúpenia. Žalobca tiež nepredložil faktúru, ktorou by vyúčtoval trovy právneho zastúpenia ako daňový doklad. V tejto súvislosti poukazuje na povinnosti advokáta vyplývajúce z Advokátskeho poriadku. Vznáša aj námietku premičania. Vo vzťahu ku konaniu namieta, že nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., nemal vedomosť o tom, že sa nebude môcť brániť na pojednávaní, má za to, že k pochybeniu došlo tým, že súd rozhodol podľa § 115a ods. 2 O.s.p., aj keď mu to zákon povoľuje. Poukazuje na rozporuplnosť odôvodnenia rozsudku pokiaľ sa týka trov právneho zastúpenia a rozhodnutím o zamietnutí žaloby ohľadom zaplatenia úrokov z omeškania. Konajúci súd považoval žalovaného za úspešného v časti o zaplatenie úrokov z omeškania. Uvádza, že žalobca zaviniť vznik trov súdneho konania, ktoré žiada priznať. Navrhuje preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, a aby súd prvého stupňa zamietol žalobu o zaplatenie istiny 1.241,84 eur s príslušenstvom a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

Na základe výzvy súdu prvého stupňa žalovaný doplnil svoje odvolanie tak, že odvolanie smeruje proti výroku o zastavení konania a proti výroku o náhrade trov konania. V ostatnom opakuje argumenty prednesené v odvolaní.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uvádza, že tvrdenia žalovaného považuje za účelové, žalobca preukázal, že žalovanému najmenej dvakrát doručoval výzvu s vyčíslením trov právneho zastúpenia, pokiaľ žalovaný namieta, že žalobca neurobil procesný úkon späťvzatia žaloby, tvrdí, že s poukazom na § 41 ods. 2 O.s.p. nemožno jeho úkon posúdiť inak ako späťvzatie žaloby v časti. K nepredloženiu Zmluvy o poskytovaní právnej služby uvádza, že aj sám žalovaný potvrdzuje, že k uzavretiu písomnej formy zmluvy nedošlo. K námietke premičania poukazuje na konštatovanie súdu prvého stupňa, že čas plnenia nebol dohodnutý a nie je ustanovený ani právnym predpisom. Námietku o nesprávnom procesnom postupe súdu považuje za účelové, navrhuje, aby odvolací súd potvrdil rozsudok naproti výrokoch a žalobcovi priznal náhradu trov konania za písomné vyjadrenie k odvolaniu.

Krajský súd ako odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je sčasti neprípustné a sčasti nedôvodné.

Z obsahu odvolania žalovaného doplneného písomným podaním 17.3.2015 vyplýva, že odvolanie smeruje proti výroku o zastavení konania a proti výroku o náhrade trov konania.

Podľa § 201 prvá veta O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Citované ustanovenie vymedzuje tzv. subjektívnu prípustnosť odvolania, teda rieši otázku, kto je oprávnený podať proti rozsudku odvolanie. Ustálená súdna prax, aj odborná literatúra vychádza zo zásadného záveru, že právo na podanie odvolania má iba ten účastník, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma na jeho právach. Takáto ujma môže byť formálna alebo materiálna. Formálnou ujmom môže byť odchýlenie výroku rozhodnutia od posledného návrhu účastníka vo veci samej takým spôsobom, že je to na jeho neprospech, materiálna ujma predstavuje to, že rozhodnutie znevýhodňuje osobu podávajúcu odvolanie, alebo zhoršuje jej právne postavenie.

Pokiaľ žalovaný podal odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania, považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že späťvzatie žaloby je prejavom dispozičného práva žalobcu vo vzťahu k predmetu konania. Žalobca je ten subjekt, ktorý vymedzuje predmet konania a jeho rozsah, a až do právoplatného skončenia veci môže týmto návrhom disponovať. Pokiaľ žalobu zoberie späť skôr, než sa začalo konanie vo veci, nie je potrebné k späťvzatiu žaloby ani stanovisko žalovaného (§ 96 ods. 3 O.s.p.).

Keďže v prejednáanej veci žalobca dispozičným úkonom vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny späť, čo je implicitne vyjadrené v jeho podaní z 2.9.2014, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa zastaviť konanie v časti o zaplatenie istiny.

Rozhodnutím o zastavení konania žalovanému nevznikla žiadna ujma, ktorá by spôsobovala vznik jeho oprávnenia podať proti tomuto výroku rozsudku odvolanie. Odvolanie proti výroku o zastavení konania by mohol podať jedine žalobca za situácie, ak by takýto dispozičný úkon nevykonal.

Odvolací súd preto odvolanie žalovaného proti výroku o zastavení konania o zaplatenie istiny 1.241,84 eur odmietol ako podané neoprávnenou osobou (§ 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

Odvolací súd ďalej preskúmaval napadnutý výrok rozsudku o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku jasne uviedol, že pri rozhodovaní o náhrade trov vychádza z ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., podľa ktorého ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Žaloba o zaplatenie sumy 1.241,84 eur s prísl. bola podaná na Okresnom súd Rožňava 30.10.2013. Súd prvého stupňa vo veci vydal dňa 31.3.2014 platobný rozkaz, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalovanú sumu s prísl. Z obsahu odporu žalovaného vyplýva, že žalovanú sumu uhradil poštovou poukážkou namiesto neho jeho syn.

Keďže však žalovaný neurobil žiaden ďalší procesný ani hmotnoprávny úkon, ktorým by spochybnil uplatňovaný nárok, resp. spôsob jeho uspokojenia, je potrebné vychádzať z toho, že došlo k uspokojeniu žalovaného nároku čo do istiny a tento úkon bol dôvodom na späťvzatie žaloby. Súd prvého stupňa preto správne rozhodol o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. Žalovaný síce bol v konaní úspešný čo do príslušenstva pohľadávky, vo vzťahu k uplatnenej istiny ide na strane žalobcu iba o nepatrný neúspech.

Súd prvého stupňa správne vyčíslil výšku náhrady trov konania, preto odvolací súd výrok o trovách potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní žalovaný úspešný nebol, odvolací súd však nepriznal odmenu ani žalobcovi, pretože jeho písomné vyjadrenie vecne nereagovalo na prípustnosť odvolania a netýkalo sa odvolania proti výroku o trovách konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.